

KASVO JOGGERS TROTSEREN VRIESKOU.

Vorig jaar werd het marathon seizoen op gang getrokken door Marc & Marc in Genk. Het was een zonnige winterdag met een goede 10° op een aangenaam parcours en voor beiden een prachtige tijd.

Die goede start vroeg om een herhaling en Meirlaen nam het initiatief om dit jaar weerom de LPM-Marathon in Genk te lopen. Mij moet je voor dergelijke dingen niet pramen en ook Veerle en Hans sloten aan. Na een tegenvallende woensdagtraining (zomaar de grot van Maria voorbijlopen zonder halt te houden dat vraagt om goddelijke toorn!) ergens eind vorig jaar haakte de aanstoker af en dus haspelden we met zijn drieën zo goed en zo kwaad als het ging de marathontraining af. Wat we natuurlijk niet hadden voorzien was de zware winterprik van de laatste week. Veerle speurde dagelijks de website af in de hoop het bericht van afgelasting te vinden, maar tevergeefs: de marathon ging door.

Dus stonden zondagochtend Hans en Veerle op de afgesproken tijd (moeilijk te geloven voor insiders maar ze waren er samen stipt om vijf voor zeven zoals afgesproken!) bij mij thuis. Met Hans als chauffeur vertrokken we dan om 7u en bij min 7° voor de rit naar Genk. Onderweg nam Veerle nog een uitgebreid ontbijt op de achterbank en konden wij genieten van een mooie zonsopgang en de prachtige winterlandschappen. Rond 9u kwamen wij ondanks de vele smogborden (waar ik Hans wel regelmatig op attent moest maken, maar waar hij zich toch niet al te veel van aantrok) veilig aan in de kattevennen. De temperatuur was niet solidair met het uur want i.p.v. -9° was ze bij onze aankomst gezakt tot -10°, maar dat kwam dan wel weer overeen met het startuur van de marathon.

En daar stonden we dan te wachten op het verlossend startschot. Maar eerst moest er nog een speech afgestoken worden waar bijna niemand iets van hoorde en met 4 minuten vertraging waren we eindelijk weg. Het parcours loopt hoofdzakelijk over asfaltbaantjes in het bos en ik vroeg me af hoe die er zouden bij liggen. We waren echter nogal rap gerustgesteld: geen vlokje sneeuw over de ganse breedte van de weg! Enkel op de openbare weg in de woonwijk lag er nog veel sneeuw en hadden we maar een smal sneeuwvrij spoor. Het minder goede stuk was niet zo lang (minder dan 200m) dus veel last hadden we er niet van. Ook de kou viel erg goed mee en onderweg apprecieerden we zelfs de verfrissende douche van fijne sneeuw die nu en dan van de bomen naar beneden dwarrelde. Enkele ijsberen liepen in korte broek en op het middaguur stak ik zelfs een deelnemer aan de marathon voorbij die liep in korte broek en singlet!! Er waren er natuurlijk ook andere die van kop tot teen ingeduffeld waren en enkel neus en ogen vrij hadden.

En dan de wedstrijd zelf: dat wordt een eentonig verhaal! Eerste ronde + de aanloop van 195 m: 30 en een halve minuut. Tweede ronde 1 u en enkele seconden, derde ronde 1u 30 en enkele seconden, en zo verder tot en met de zesde ronde. Enkel in de laatste ronde moest Veerle een minuutje prijsgeven. Ze eindigde in een ronduit schitterende tijd van 3u31 als 3° vrouw en verbeterde meteen ook haar persoonlijk record met 3 minuten. In haar eigen categorie W50 eindigde ze als eerste, enkel voorafgegaan door een W40 & W45 in het alg. klassement vrouwen. Op een totaal van 208 aankomsten (M+V) kwam ze op de 61° plaats.

Zelf was ik samen met Veerle gestart en i.p.v. ik die het tempo bepaalde was het Veerle die het initiatief nam. Ik zag dat het goed was en we ondanks een gezamenlijke plasstop (wel op zedige afstand van elkaar!) in de tweede ronde strak op 12km/u bleven rondraaien. Dat ging goed tot halverwege de vijfde ronde en dan stuurde ik Veerle alleen op pad. Aan het einde van de zesde ronde waar we elkaar konden kruisen als het verschil niet te groot was, zag ik dat ze al een mooie voorsprong genomen had (eigenlijk was het ik die vertraagd was, want zij bleef mooi aan 5 min/km lopen) en ik voorspelde haar toen reeds een mooie eindtijd. Toen ze bij de kruising in de laatste ronde dan ook nog een vrouw in het vizier kreeg stak ze nog een tandje bij, haalde haar in eindigde zo als derde dame. Zeven minuten later kwam ook ik over de streep, moe maar tevreden met de tijd want ik ging voor 3u40. Dat is een heel pak meer dan mijn tijd van vorig jaar (3u26) maar ik vrees dat die tijden definitief verleden tijd zijn. Trouwens binnen enkele weken mag ik gratis met tram en bus rijden, dus waarom zou ik nog proberen om rap te lopen?

Maar wat gebeurde er met Hans?

Zoals verwacht was hij er van bij start vandoor. Bij de kruising op het einde van de eerste ronde zag ik hem in een groepje met o.a. Patrick Kloek, een ultraloper die marathons onder 3u loopt. Ik maakte mij de bemerking "als hij die maar niet probeert te volgen, want dat wordt zijn dood" maar enkele ronden later zag ik hem toch nog vlot voorbij komen aan het raakpunt begin van de ronde met km 4 van de ronde. Helaas, na 5 ronden sloeg de verkramping toe en nog twee ronden zag hij niet meer zitten. Hij stopte dan maar met een tijd van 2u22 voor 30,195 Km. Wat ik mij afvraag is of die verkramping ook geen straffe Gods was voor die fameuze woensdagtraining naar de grot waar hij volgens een iemand verantwoordelijk voor was. We zullen het nooit weten maar een gebrek aan kilometers in de benen zal ook wel een rol gespeeld hebben.

En dan was het tijd voor de serieuze dingen. Eerst proberen ons gratis bonnetjes voor soep en een broodje om te ruilen voor de betere sportdrank met schuim maar dat lukte niet. Dus toch maar soep met boterham gegeten en dan een paar goeie Leffes om af te sluiten. Veel mochten het er niet zijn want Veerle leefde nog in de overwinnaars roes en kon geen drank verteren (ja ook dat moet je oefenen!!) en Hans moest nog rijden. Vochtaanvulling bleef dus beperkt en zo kwam ik deze morgen nog 3 kilo tekort, maar dat zal ik de volgende dagen – te beginnen met woensdag ! – wel inhalen.

Lag het marathonparcours er perfect bij, de parking was een ander paar mouwen: 10 cm sneeuw en ijsplekken. Er kwam dan ook man- en vrouwkracht aan te pas om Hans zijn BMW bij + 2° op de weg te krijgen. Met vereende krachten lukte het nogal rap en zonder verdere problemen werden we in minder dan twee uur netjes thuis afgezet door onze Hans, waarvoor uiteraard onze (bijna) eeuwige dank.

Marc Vanmaldegem

12 jan. 09